Dosarul nr. 1-2290/2024
1-21146081-12-1-04102021-2

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

10 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Angela Vasilenco
Grefierul Carp Alexandru
Cu participarea:
Procurorului Cotorobai Inna
Părții vătămate Ghinjul Alexsandru
Apărătorului în interesele inculpatului Medeleanu Roman
Inculpatului Mocanu Daniel

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Mocanu Daniel ***** data nașterii 1*****, IDNP ***** născut în satul ***** studii medii nefinisate, cetățean al Republicii Moldova, nesupus militar, necăsătorit, fără persoane la întreţinere, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau a medicului narcolog, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior judecat,

- *Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2466/23 din 29 iulie 2024, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, aplicîndu-i în colaborare cu prevederile art. 70 alin, 3) CP pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 84 alin. (1, 4) Cod Penal, la 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, sentința fiind contestată în instanța ierarhic superioară, fiind pe rolul Curții de Apel*

Chișinău.

- Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024, în baza art. 186 al. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 187 alin. (2) lit. b), e) și f) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 01 octombrie 2021, fiind redistribuită judecătorului Angela Vasilenco la data de 23 septembrie 2024 și examinată la data de 10 decembrie 2024.

La 24.10.2022 cauza în privință lui Mocana Daniel a fost disjungată în procedură separată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpatul **Mocanu Daniel** ***** împreună și de comun acord cu Macrin Adrian, acționând intenționat și înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, la data de 14.09.2021, aproximativ la orele 23:15, aflându-se pe str. M. Varlaam, 50, mun. Chișinău, având intenția de a sustrage și însuși bunurile altei persoane, repartizând preventiv rolurile între ei, s-au apropiat de cet. Ghinjul Alexandru și aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, prin surprindere, au aplicat o lovitură în spatele acestuia, urmată imediat de o lovitură în regiunea feței, după care au sustras în mod deschis de la ultimul o geantă bărbătească confecționată din piele artificială de culoare neagră, în valoare de 600 lei, în care se afla o țigară electronică de model „VaporeSSO" de culoare neagră mat și lichid pentru fumat de model „Manta" în valoare totală de 2000 lei, căști tară fir de model „GBL" de culoare albastră care se aflau într-o husă transparentă din plastic în valoare totală de 1000 lei, după care ambii au fugit de locul comiterii infracțiunii, deși victima alerga în urma lor să întoarcă bunurile. Prin urmare, părții vătămate, Ghinjul Alexandru, i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă totală de 3600 lei.

Astfel, prin acțiuni intenționate Mocanu Daniel *****a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal, *jaful,* adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile***.**

Privind procedura.

În ședința de judecată din 07 noiembrie 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Mocanu Daniel a înaintat o cerere olografă şi semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, cererea fiind confirmată prin semnătură și de apărătorului acestuia Roman Medeleanu, care acționează în interesele inculpatului.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Roman Medeleanu, care acționează în interesele inculpatului Mocanu Daniel, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Inna Cotorobai, în ședință de judecată nu a ridicat obiecții pentru admiterea cererii inculpatului şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Mocanu Daniel din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de

judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Mocanu Daniel cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul Mocanu Daniel, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că la 14.09.2021, aproximativ la orele 23:15, aflându-se pe str. M. Varlaam 50, mun. Chișinău, împreună cu un prieten de al său Macrin Adrian, erau în apropiere de Piața Centrală. Atunci Macrin l-a văzut pe d-ul Gînjul Alexandru care mergea pe stradă și i-a propus să sustragă lucrurile, adică geanta. Macrin l-a lovit cu piciorul în spate, aflându-se lingă el a observat cum Alexandru s-a mișcat l-a lovit în față și Adrian i-a scos geanta și au fugit împreună. A concretizat că geanta era de culoare neagră, în ea se afla o țigară electronică, căști fără fir de culoare de culoare albastră.

La întrebările apărătorului a declarat că îi pare rău de cele făcute și este deacord să restituie părții vătămate suma de 3600 lei.

La întrebările procurorului a precizat că nu ține minte dacă în geantă mai erau careva bunuri.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Mocanu Daniel a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93, alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Mocanu Daniel își recunoaşte vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiuni, după cum urmează:

- *Declarațiile părții vătămate Alexandru Ghinjul,* care a declarat că, la data de 14.09.2021, aproximativ pe la ora 22:30 min., s-a despărțit cu prietenii pe str. Pușkin la stația de troleibuz. Astfel, s-a deplasat pe jos spre domiciliu, continuând pe str. Mitropolit Varlaam. Ajungând la gara centrală a continuat deplasarea tot pe aceeași stradă, mergând a auzit cum cineva aleargă din urma lui, în momentul cela nu a tras atenția și nici nu s-a întors să vadă cine este din urma lui.

Susține că, după câteva clipe a simțit o lovitură în spate cu care au urmat cuvintele *„Ce nu mă cunoști (cuvânt necenzurat)”.* După pălitură s-a întors, după ce a fost agresat cu o pălitură în regiunea feței, iar de pe față au căzut ochelarii pentru vedere.

A menționat, că în momentul acela a văzut două persoane de gen masculin vârsta aproximativ 19-20 ani, înălțimea aproximativ 1,75 m., îmbrăcați ambii în costume sportive, o persoană fiind în costum sportiv de culoarea neagră, cealaltă persoană în costum sportiv de culoare neagră cu dungi pe mâneci de culoare albă.

Comunică faptul, că pe unul din ei poate să-l recunoască după careva semnalmente și anume frizura scurtă, forma feței ovală și forma urechilor.

A relatat, că geanta a purtat-o peste umăr însă persoanele sus menționate i-au apucat geanta de curea și au smuls-o, în geantă se aflau căști audio fără fir, de model „GBL” de culoare albastră, care se aflau în husă sură din silicon la preț de 1000 lei, două perechi de baterii pentru țigară electronică, o țigară electronică de model „VaporeSSO” de culoare neagră mat și lichid pentru fumat la preț de 2000 lei.

A mai menționat că, ulterior persoanele date sau deplasat în direcția str, Ismail, iar el a început să caute ochelarii însă nu i-a găsit și a alergat din urma acelor persoane, a alergat până la str. Columna intersecție cu str. Ismail, însă a pierdut urma lor.

A indicat, că în timp ce alerga a apelat la 112, în scurt timp a ajuns echipajul de poliție. Comunică că, de intervenția medicilor nu a avut nevoie, și nu a apelat, însă a avut o stare de șoc la acel moment. Persoanele sus menționate nu le cunoaște, nu le-a văzut niciodată.

Suplimentar, a declarat, că susține declarațiile anterioare, însă ține să concretizeze, că geanta care a fost sustrasă a procurat-o din magazinul „Bizu” la preț de 600 lei și doua baterii de rezervă pentru țigara electronică la preț de 400 lei ambele. Astfel prin infracțiune i-a fost cauzat prejudiciul material considerabil în sumă de 4000 lei. (*f.d*. 22/25-26*);*

- *Declarațiile martorului Nagomir Ion,* care a declarat că, la data de 14.09.2021, ora 08:00 min., a intrat serviciu de 24 ore aflîndu-se la asigurarea itinerarului Gării Centru de str. Varlaam 58, mun. Chișinău, a observat două

persoane de gen masculin cu aproximativ vârsta de până la 21 ani, una din ele fiind îmbrăcată în costum sportiv negru cu dungi laterale albe, frizat scurt, care fugea neadecvat, corpolența slabă, înălțimea aproximativ 1,50-1,70 m., vorbitor de limba moldovenească. A doua persoană, fiind îmbrăcată în blugi albaștri, încălțat în crosuri, bluză cu fermoar de culoare neagră cu guler alb, frizură scurtă, fără barbă, corpolență medie, înălțimea de aproximativ 1,70-1,80 m., vorbitor de limbă moldovenească. Referitor la gălăgie sau conflict susține că nu a auzit. Persoanele date sau deplasat de pe str. Tighina spre str. Varlaam și s-au așezat pe un scaun de pe peronul gării în fața magazinului „Enter". (*f.d. 27-28);*

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului* din 14.09.2021, cu tabel fotografic, potrivit căruia, obiect al cercetării l-a constituit o porțiune de drum din str. Varlaam, unde a fost comisă infracțiunea. (*f.d. 6-10);*

- *Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie* din 17.09.2021, prin care a fost consemnată acțiunea de urmărire penală - recunoașterea persoanei în baza fotografiei, în cadrul căreia, partea vătămată Ghinjul Alexandru, a recunoscut persoana sub nr.3, pe învinuitul Macrin Adrian, ca fiind una din persoanele care la 14.09.2021, i-au sustras geanta. (*f.d. 34-36);*

- *Procesul-verbal de ridicare* din 20.09.2021**,** prin care au fost ridicate înregistrările video de la camerele de luat vederi din 14.09.2021, din perimetrul str. Varlaam, 58, mun. Chișinău. (*f.d. 38-39);*

- *Procesul-verbal de examinare* din 21.09.2021, prin care au fost supuse examinării înregistrările video de la camerele de luat vederi din perimetrul str. Varlaam, 58, mun. Chișinău, din data de 14.09.2021. În rezultatul examinării s-a stabilit că, la data de 14.09.2021, ora 23:06:40, două persoane de gen masculin cu vârsta aproximativ 18-20 de ani, se deplasează intr-o direcție necunoscută, s (*f.d. 41-43);*

Mijloace materiale de probă:

- un disc optic CD cu înregistrările video din data de 14.09.2021 de pe str. M. Varlaam, 58, mun. Chișinău, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 21.09.2021, și anexate la materialele cauzei penale. *(f.d. 40)*

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia*

[MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care inculpatul a renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Respectiv, faptul sustragerii deschise se confirmă prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor, precum și prin probele materiale administrate în prezenta cauză.

Prin urmare, instanța statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptei infracționale de către inculpat în acest caz, ultimul a recunoscut vinovăția în comiterea acesteia şi a oferit declarații în ședința de judecată, iar în acest sens, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută este aceiași și nu afectează probatoriului în cauzele penale, demonstrând cert faptele incriminate și demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecință, instanța consideră că informațiile furnizate de inculpat sunt veridice, acestea confirmând integral cele expuse în rechizitoriu și fiind coroborate cu mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale. Veridicitatea se referă la caracterul unui fapt care este cert, adică conform cu adevărul și realitatea, și poate fi definită drept corespondența dintre datele stabilite de organul de urmărire sau instanță și realitatea pe care o susține această

informație. În acest caz, informațiile furnizate de Mocanu Daniel, apreciate împreună cu alte mijloace de probă, stabilesc existența faptelor infracțiunii, certitudinea comiterii acestora de către persoanele acuzate și săvârșirea lor cu vinovăție.

În cadrul ședinței de judecată, acesta a recunoscut comiterea faptei și a acceptat să ofere detalii despre modul în care a avut loc infracțiunea, descriind evenimentele într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar fi putut să le cunoască

În acest mod, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție, pe care ultimul a recunoscut-o, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În acest context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Mocanu Daniel au fost încadrate juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal, pentru fapta incriminată în actul de acuzare.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform alin.(2) al aceluiași articol, se stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între

semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, iar alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal

Instanța constată că, în mod evident, a fost comisă o faptă prejudiciabilă care a adus atingere obiectului juridic special al infracțiunii incriminate, acesta fiind, în speță, format din relațiile sociale referitoare la posesia bunurilor mobile, cu un caracter complex, ce afectează totodată și relațiile sociale legate de integritatea corporală a părții vătămate.

La fel, *obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art. 187 din Codul penal, îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor în fiecare caz incriminat acestuia.

Astfel, toate obiectele sustrase de inculpat au o valoare determinată și reprezintă bunuri care sunt susceptibile de a fi deținute în mod exclusiv de o persoană, asupra cărora victima își exercita dreptul de proprietate și posesie. Acestea sunt bunuri mobile, iar, prin urmare, constituie obiectul material al infracțiunii comise.

Analizând *latura obiectivă* a componențelor de infracțiune incriminate lui Mocanu Daniel, instanța de judecată subliniază că în situația incriminării faptei în temeiul art. 187 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul deschis.

Respectiv, cu referință la toate faptele prejudiciabile comise, instanța relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care presupune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunurilor.

Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de bunurile sustrase de către inculpat, pe care ulterior ultimul le-a utilizat după propria dorință şi conform propriei convingeri, fie le-a înstrăinat, obținând un profit în rezultatul comercializării acestora, fie le-a păstrat o parte până au fost ridicate de organul de urmărire penală, circumstanțe de fapt confirmate în ședință de judecată de inculpat.

Ilegalitatea acțiunilor acestora şi gratuitatea luării bunurilor sustrase s-au manifestat prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată, recunoscute de inculpat prin cererea de examinare a cauzei în procedură simplificată, ce denotă că acesta a acționat intenționat cu scopul de a sustrage bunurile ce aparțin victimelor, de a dispune definitiv de acestea şi nicidecum în scopul unei folosințe temporare eventual.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanța reține legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esență caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecință, obiectul juridic alături de obiectul material condiționează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporția reducerii masei patrimoniale a părții vătămate este direct proporțională cu creșterea masei patrimoniale a făptuitorului.

Instanța concretizează de asemenea că prejudiciul cauzat depășește în mod evident 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, iar mărimea valorii prejudiciului cauzat nu a fost contestată niciodată de partea apărării pe parcursul desfășurării procesului penal.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.

Cu alte cuvinte, instanța reține că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului a creat un gol în sfera patrimonială a părții vătămate, ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate.

Stabilirea modului deschis de sustragere a bunurilor în cazul incriminării componenței prevăzute la art. 187 din Codul penal, în opinia instanței a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv în speța dedusă judecării şi s-a realizat în opinia instanței, fapt care a fost declarat expres.

Cu referire la *prejudiciul considerabil* invocat, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptei, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 privind modificarea unor acte normative, s-a modificat prevederile art. 126 alin.(2) din Codul penal, având un alt cuprins, decât cel prevăzut anterior și anume: se consideră proporții considerabile, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozele, stabilite prin Hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, conform Hotărârii Guvernului nr. 936 din 28 decembrie 2022, salariul mediu pe economie pentru anul 2021 a fost stabilit la 8.716 lei. În acest context, instanța constată că părții vătămate, Ghinjul Alexandru, i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare de 3.600 lei, sumă ce nu depășește 10 salarii medii lunare pe economie, conform prognozelor stabilite prin Hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin urmare, faptele urmează a fi încadrate juridic în temeiul art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul penal.

În același context, instanța reține ca este întrunit calificativul agravant prevăzut la lit. b) al alin. (2) din art. 187 a Codului penal – „de două sau mai multe persoane”, motivând prin faptul că la caz s-a stabilit cert participarea a 2 făptuitori în persoana inculpatului Mocanu Daniel care a acționat prin înțelegere prealabilă şi de comun acord prin complicitate cu Macrin Adrian, în privința căreia cauza penală a fost disjungată cauza penală într-o procedură separată prin încheierea din 24 octombrie 2022. *(f.d. 202-203).*

Totodată, instanța concluzionează că este întrunit și calificativul agravant prevăzut de norma încriminată la lit. e) alin. (2) al art. 187 din Codul penal, respectiv „aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei”, având în vedere că lui Ghinjul Alexandru i-au fost aplicate lovituri de către două persoane: inculpatul Mocanu Daniel, care a acționat prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Macrin Adrian, conform probelor administrate.”

De asemenea, instanța conchide că aplicarea intenționată de lovituri ori sau săvârșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă aceste acțiuni nu au creat pericol pentru viața şi sănătatea victimei, se încadrează în sintagma agravantă reținută de instanță în acest caz. Totodată prin termenul de „violență” expus în ipoteza normei incriminate, se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară sau neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, care nu presupune

nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacității de muncă, descifrând astfel situația violenței nepericuloase inclusiv prin vătămare corporală neînsemnată.

Cu referire la *latura subiectivă*, fapta comisă de inculpat se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate (profit).

Instanța de judecată mai reține şi faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția sa în faza judecării cauzei, oferind detalii despre modul sustragerii bunurilor şi chiar dacă acest mijloc de probă nu este determinant în acest caz, declarațiile acestuia au fost apreciate ca veridice, din motivul coroborării cu alte mijloace de probă enunțate mai sus şi din lipsa oricăror discrepanțe cu acestea, or instanța conchide că doar un făptuitor adevărat ar fi putut recunoaște faptele incriminate, oferind ulterior şi detalii despre modul de comitere a infracțiunii.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, instanța statuează că pentru infracțiunile prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunilor a atins vârsta de 14 ani.

Respectiv, instanța analizând materialele cauzei penale constată că Mocanu Daniel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, or conform extrasului din Registrul de Stat al Populației *(f.d. 93),* ultimul este născut la data de *****, avea vârsta de 16 ani și era responsabil la momentul comiterii infracțiunii.

Aşadar, instanța de judecată consideră că Mocanu Daniel poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul *Mocanu Daniel* a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat, conform încadrării juridice aduse în acest caz prin rechizitoriu și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului ***Mocanu Daniel*** în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul penal, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii constatate.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al

faptei, iar prin urmare, se stabilește temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea lui Mocanu Daniel la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Mocanu Daniel vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), din Codul penal, cu aplicarea inculpatului Mocanu Daniel în conformitate cu art. 70 alin. (3) din Codul penal și art. 364^1 alin. (8) din Codul de procedură penală, o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, 7 luni și 15 zile. Fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semînchis. În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) din Codul penal, prin cumul parțial al sentințelor, a adăuga la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 01.10.2024, de 6 luni închisoare, stabilindu-i definitiv lui Mocanu Daniel o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă. Acțiunea civilă de admis integral.

A contrario, apărătorul Roman Medeleanu, care acţionează în interesele inculpatului Mocanu Daniel, în dezbaterile judiciare a pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blînde, având în vedere minoratul persoanei la data comiterii infracțiunii.

Inculpatul Mocanu Daniel, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate și solicită o pedeapsă mai blândă.

Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor

şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), din Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Mocanu Daniel face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Totodată, instanța de judecată reține ca circumstanță atenuantă prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. b) din Codul penal în privința inculpatului Mocanu Daniel săvârșirea infracțiunii de către un minor cu vârsta de 16 ani.

La fel instanța va reține circumstanță agravantă invocată în privința inculpatului Mocanu Daniel potrivit art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Or, potrivit informației despre trecutul infracțional se atestă că anterior inculpatul a fost condamnat prin:

- Ordonanța din 18.11.2020 în baza art.186 alin.(2) lit.d) CP, urmărirea penală a fost încetată în conformitate cu prevederile art.109 CP.

- Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-41/21 din 12 mai 2021, în baza art. 186 al. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită lui Mocanu Daniel pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 490 unități convenționale, exhivalentul a 24500 lei.

- Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.05.2022 inculpatul Mocanu Daniel a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. c), d) CP, cu încetarea procesului penal în legătură cu amnistia.

- Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-159/21 din 12 ianuarie 2022, în baza art. 186 al. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită lui Mocanu Daniel pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 160 ore, care ulterior prin încheierea din 01.12.2022 au fost înlocuite cu 40 zile de închisoare.

- Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-1/23 din 18 septembrie 2023, în baza art.art.42 alin. (2), 186 al. (2) lit.b) și d), și art.187 alin(1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită lui Mocanu

Daniel pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare. Conform art.90 Cod penal, a fost suspendată condiţionat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

- Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2466/23 din 29 iulie 2024, MOCANU Daniel, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, aplicîndu-i în colaborare cu prevederile art. 70 alin, 3) CP pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 84 alin. (1, 4) Cod Penal, la 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, sentința fiind contestată în instanța ierarhic superioară, fiind pe rolul Curții de Apel Chișinău

- Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024, în baza art. 186 al. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită lui Mocanu Daniel pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

Reieșind din informația expusă, instanța de judecată apreciază că inculpatul Mocanu Daniel urmează a fi apreciat ca o persoană iresponsabilă și compromițătoare, deoarece fiind anterior condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare cu cea pentru care a fost dedus judecății în prezenta speță, acesta a săvîrșit din nou o infracțiune, prin aceasta demonstrând că nu a tras concluziile de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive ale dreptului penal, nu a conștientizat necesitatea corectării și reeducării, și în final, demonstrând că pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul. Respectiv, cele indicate vor fi luate în considerare de instanța de judecată la aplicarea pedepsei în privința inculpatului Mocanu Daniel.

Subsecvent, instanța nu va reține în privința inculpatului Mocanu Daniel circumstanță agravantă invocată în rechizitoriul potrivit art. 77 alin. (1) lit. c) din Codul penal, adică săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație, or această agravantă a fost reținută la calificarea infracțiunii incriminate acestuia, care este prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b) Cod Penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Mocanu Daniel de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Pe cale de consecință, referitor la limitele de pedeapsă care sunt aplicabile în privința inculpatului Mocanu Daniel, instanța de judecată reține următoarele:

Conform art.70 alin.(3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul

închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

Astfel, reiterând cele nominalizate supra, se atestă că inculpatul Mocanu Daniel la momentul comiterii infracțiunii din speță avea vârsta de 16 ani, fiind minor.

În acest sens, instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului inculpatului Mocanu Daniel este oportună aplicarea pedepsei prin prisma art.70 alin.(3) Cod penal, și respectiv pedeapsa sub formă de închisoare aplicabilă acestuia va fi stabilită în limitele până la **3 ani și 6 (șase) luni.**

În conformitate cu prevederile art.80/1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. Prin urmare, având în vedere că în urma reducerii maximului pedepsei aceasta este mai mică decât pedeapsa minimă. Ultima va fi coborâtă până la limita minimală prevăzută de art. 70 din Codul Penal, adică, 3 (trei) luni.

Prin urmare, noua limită cu care va opera instanța de judecată la stabilirea pedepsei va fi de **la 3 luni la 3 ani și 6 luni**.

Respectiv, noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Mocanu Daniel pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit. b), e) Cod penal, determinate potrivit art.80/1 alin.(1) Cod penal, urmează a fi stabilite după cum urmează: închisoare de la **3 (trei) luni până la 2 (doi) ani 7 (șapte) luni și 15 (cincisprezece) zile.**

Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate sus, reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, care, potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, personalitatea inculpatului Mocanu Daniel, care anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare cu cea pentru care a fost dedus judecății în prezenta speță, ceea ce denotă că în rezultatul condamnărilor anterioare acesta nu s-a corectat și la moment nu conștientizează necesitatea de a se conforma cerințelor legale și de a avea un comportament corect în cadrul societății, de faptul că în privința acestuia a fost reținută o circumstanță atenuantă, precum și a fost reținută o circumstanță agravantă, de faptul că a solicitat examinarea cauzei conform procedurii prevăzute de art.364/1 Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului Mocanu Daniel, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art.187 alin.(2) lit. b) și e) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, fără amendă.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind cumularea pedepsei aplicate inculpatului Mocanu Daniel, instanța de judecată reține următoarele:

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Reiterând cele nominalizate supra instanța reține că, Mocanu Daniel a fost condamnat prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024, în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită lui Mocanu Daniel pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată constată că până la moment, inculpatul Mocanu Daniel nu a executat integral pedeapsa sub formă de închisoare stabilită prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024.

Totodată, instanța de judecată atestă că inculpatul Mocanu Daniel a comis fapta pentru care a fost pus sub acuzare în prezenta cauză penală la 14.09.2021, adică înainte de condamnarea acestuia prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024. Reieșind din cele menţionate, instanţa de judecată apreciază că în speţă este aplicabilă norma de la art.84 alin.(4) Cod penal cu stabilirea în privinţa inculpatului Mocanu Daniel a unei pedepse definitive potrivit regulilor concursului de infracţiuni (art.84 alin.(1) – (3) Cod penal).

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă fiind minor, de faptul că inculpatul își execută pedeapsa în penitenciar pe o altă cauză penală, şi corectarea acesteia nu este posibilă fără a fi izolată de societate, instanța de judecată consideră rezonabil de aplicat în privința lui Mocanu Daniel, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Astfel, prin cumul parțial al pedepsei aplicate inculpatului Mocanu Daniel prin prezenta sentință de 1 (unu) ani și 6 (șase**)** luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis şi pedeapsa stabilită prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024 de (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, i se stabilește lui Mocanu Daniel pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 9 (nouă) luni, fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată apreciază necesar ca în termenul executării pedepsei stabilit inculpatului Mocanu Daniel prin prezenta sentință, urmează a fi inclusă partea executată a pedepsei stabilită prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată data de la care începe executarea pedepsei.

Potrivit art.466 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă.

Având în vedere termenul pedepsei stabilite lui Mocanu Daniel, instanța de judecată apreciază că pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Mocanu Daniel prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul pronunțării dispozitivului sentinței, și anume din 10 decembrie 2024.

Cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Potrivit materialelor cauzei penale, se atestă că în privința lui Mocanu Daniel a fost aplicată măsura preventivă ”obligarea de a nu părăsi țara” pe un termen de 60 zile, care a expirat de drept, la moment în privința inculpatului nu este aplicată oare care măsura preventivă.

Reieşind din faptul că instanța de judecată a adoptat soluţia aplicării faţă de inculpatul Mocanu Daniel a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanţa de judecată consideră necesar ca faţă de inculpatul Mocanu Daniel să fie aplicată măsura preventivă ”arestarea preventivă”, până la rămânerea definitivă a acesteia.

În susținerea poziției, instanța de judecată reține că Mocanu Daniel s-a dovedit a fi o persoană iresponsabilă și compromițătoare, reieșind din faptul că

anterior a fost condamnat în mai multe rânduri, la moment executând pedeapsa de închisoare stabilită prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024.

Cu privire la mijloacele materiale de probă

Mijloacele materiale de probă recunoscute în prezenta cauză penală, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia, potrivit art. 163 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, care prevede că, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Cu privire la latura civilă.

Potrivit jurisprudenţei CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Potrivit art.221 alin.(1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.

Potrivit art.221 alin.(2) Cod de procedură penală, acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului

Instanța de judecată reține faptul că în cadrul urmăririi penale, au fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă Ghinjul Alexandru, care a solicitat în cadrul urmării penale încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 4000,00 lei.

Ulterior, parte civilă Ghinjul Alexandru a înaintat în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea din contul lui Mocanu Daniel prejudiciului material cauzat prin infracțiune în valoare de 3600 lei.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-2662/2021 din 14.07.2023 instanța a dispus încasarea de la Macrin Adrian *****în beneficiul lui Ghinjul Alexandru, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 4000,00 lei.

Respectiv, având în vedere cele sus-menționate, instanța de judecată a constatat că prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-2662/2021 din 14.07.2023 instanța deja s-a expus pe marginea încasării în beneficiul părții

vătămate și civile Ghinjul Alexandru a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 4000,00 lei.

În acest mod, instanța apreciază că, încasarea din contul lui Mocanu Daniel a unui prejudiciul material pentru aceiași faptă, pentru care acesta a fost încasat din contul lui Macrin Adrian prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-2662/2021 din 14.07.2023, ar însemna o îmbogăţire fără just temei.

În acestea circumstanțe instanța explică că inculpatul Macrin Adrian îşi menține dreptul de a intenta acțiunea în regres față de Mocanu Daniel în modul prevăzut de procedura civilă, în cazul în care va recupera integral prejudiciul cauzat prin infracțiune săvârșită împreună și de comun acord cu Mocanu Daniel.

Din considerentele sus menționate, instanța consideră că acțiunea civilă înaintată de Ghinjul Alexandru împotriva lui Mocanu Daniel cu privire la încasarea prejudiciului material, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi în conformitate cu prevederile articolelor 70 alin. (3), 80^1 din Codul penal, articolelor 221, 329, 340, 364^1, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Mocanu Daniel***** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul penal, se condamnă, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) din Codul penal și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate inculpatului Mocanu Daniel prin prezenta sentința de 1 (unu) an și 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis şi pedepsei stabilită prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024 de 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, i se stabilește lui Mocanu Daniel pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 9 (nouă) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Mocanu Daniel prin prezenta sentință urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul pronunțării dispozitivului sentinței, și anume din 10 decembrie 2024.

În termenul executării pedepsei se va include partea executată a pedepsei stabilită prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) nr.1-105/24 din 01 octombrie 2024.

Se aplică în privința inculpatului Mocanu Daniel măsura preventivă „arestarea preventivă”, cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se respinge acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și civilă Ghinjul Alexandru privind încasarea din contul inculpatului Mocanu Daniel a prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Mijloace materiale de probă:

- Un suport electronic de tip CD-R, anexat la materialele cauzei urmează de lăsat spre păstrare la cauza penală pe tot termenul de păstrare a acesteia.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Angela Vasilenco**